

Og så vil jeg sige, at vi faktisk synes, at det er en god tendens, den nyordning, at man prioriterer det, der kaldes små og mellemstore virksomheder – jeg må så i en indskudt bemærkning sige, at de jo ikke er så små endda, det er jo sådan set ret store virksomheder, der kommer ind under det, man kalder mellemstore virksomheder – at man lægger om og siger, at man prioriterer de mellemstore virksomheder mere, end man har gjort i de tidligere love. Og det gør vi, fordi vi mener, der sker nogle ting, og at der er nogle tiltag nedefra, der er behov for, at vi støtter.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg er sådan set ikke uenig med hr. Kristen Touborg i, at det er helt fint, at små og mellemstore virksomheder kommer med. Det er ikke det, jeg spørger om.

Jeg spørger om, hvad kriteriet skal være for at kunne søge om midler i henhold til en lov, der hedder lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren. Skal det være kvaliteten af det, man søger tilskud til, eller skal loven alene begynde at regulere efter, hvad det er for en slags virksomhedstype, om man har grønne sko på, om man har blå sko på, eller gummistøvler på, eller hvad man nu ikke har på, eller skal det være kvaliteten?

Er det et forskningslovforslag, eller er det et politisk forslag, hvor man bare næsten deler penge bredt ud til gud og hvermand, og hvor selve kvaliteten af de projekter, man søger til, er underordnet? Det er det, jeg spørger om.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det skal naturligvis være kvaliteten, og det fremgår jo sådan set også af lovforslaget, så det burde ikke være noget stort problem. Det, jeg bare siger, er, at her prioriterer man altså en vis form for virksomheder, og så er der selvfølgelig nogle andre, der bliver nedprioriteret.

Christian H. Hansen (DF):

Forslaget her om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren er et forslag, som vi i Dansk Folkeparti mener, at der er gode intentioner i. For hvem kan egentlig have noget imod, at man er medvirkende til at sikre, at de fødevarer, som produceres, er sunde og af høj

kvalitet, og at man medvirker til at styrke konkurrenceevnen? Hvem kan være imod, at man medvirker til at fremme udviklingen af nye produkter og på den måde er med til at skabe noget nyt?

Det er der forhåbentlig ikke nogen, som har noget imod. Problemet er så bare, hvordan vi løser disse her problemer.

I Dansk Folkeparti er vi faktisk lidt modstandere af, at politikere skal sidde, også sammen med embedsmænd, og bestemme, hvad der er godt for dansk erhvervsliv. Med dette lovforslag får vi altså en minister, der kan yde tilskud til frembringelse af produkter, der er nyskabende. Men var det ikke bedre, om virksomhederne havde disse penge selv? Var det ikke bedre, at vi havde et samfund, hvor alt ikke var bygget op på tilskud efter tilskud efter tilskud?

Det er lidt uforståeligt for Dansk Folkeparti, at regeringen bliver ved med at øge de politisk bestemte omkostninger for de danske virksomheder. Her tænker jeg på nye skatter og afgifter. Man kan f.eks. tage landbruget, hvor den øgede dieselafgift bliver til at mærke, og det er i bund og grund, fordi DSB Gods er en dårlig forretning.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti mener, at den rette vej ville være, at man fik lukket af for nogle af de forskellige tilskudsformer, der findes, og ad den vej skabte mulighed for, at de enkelte virksomheder fik flere penge at råde over og dermed selv kunne finansiere mange af de gode intentioner, der faktisk er i det her lovforslag. Men så kunne virksomhederne gøre det ad frivillighedens vej.

Noget af dette være sagt for at lægge vore grundholdninger på bordet, for dem skal der ikke herske tvivl om. I Dansk Folkeparti er vi da også meget optaget af, at virksomhederne har mulighed for udvikling og forskning, og virkeligheden er jo også, at virksomhederne er belemret med en masse bureaukrati og en masse økonomiske byrder, som gør, at de ikke har det råderum, jeg før omtalte, og som de burde have ad naturlig vej.

Jeg tør vove den påstand, at regeringen ikke når at få ændret hele sin skatte- og afgiftspolitik i retning af at lette virksomhedernes byrder, inden det her lovforslag bliver vedtaget. Jeg må sige til ministeren, at vi vil følge det her lovforslag i udvalgsarbejdet og ad den vej søge at få klarhed over, hvordan målene i forslaget helt konkret tænkes udført i praksis.